

Plenarhandling

B9-0090/2020/REV.

5.2.2020

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalanden av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om en EU-strategi för ett slut på kvinnlig könsstympning runt om i världen
(2019/2988(RSP))

**Frances Fitzgerald, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Cindy Franssen,
Pernille Weiss, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska,
Maria da Graça Carvalho, Ewa Kopacz, Christine Schneider**
för PPE-gruppen

**Pina Picierno, Maria Noichl, Vilija Blinkevičiūtė, Evelyn Regner,
Predrag Fred Matić, Lina Gálvez Muñoz, Alessandra Moretti**
för S&D-gruppen

**Chrysoula Zacharopoulou, María Soraya Rodríguez Ramos,
Samira Rafaela, Katalin Cseh, Moritz Körner, Michal Šimečka,
Hilde Vautmans, Irène Tolleret, Radka Maxová, Sylvie Brunet,
Karen Melchior, Caroline Nagtegaal**

för Renew-gruppen
**Pierrette Herzberger-Fofana, François Alfonsi, Karima Delli,
Gwendoline Delbos-Corfield, Ernest Urtasun, Terry Reintke,
Heidi Hautala, Monika Vana, Petra De Sutter, Alice Kuhnke**
för Verts/ALE-gruppen

**Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska, Jessica Stegrud, Derk Jan Eppink,
Andželika Anna Możdżanowska, Veronika Vrecionová,
Joanna Kopcińska, Beata Mazurek**

för ECR-gruppen

**Eugenia Rodríguez Palop, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz,
Pernando Barrena Arza, Manon Aubry, Manuel Bompard,
Niyazi Kizilyürek, Giorgos Georgiou, Anne-Sophie Pelletier,
Petros Kokkalis, Elena Kountoura, Stelios Kouloglou, José Gusmão,
Dimitrios Papadimoulis**

för GUE/NGL-gruppen

**Europaparlamentets resolution om en EU-strategi för ett slut på kvinnlig
könsstympning runt om i världen
(2019/2988(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem, samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (direktivet om brottsoffers rättigheter)¹, vars bestämmelser också är tillämpliga på offer för kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av artiklarna 11 och 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (direktivet om mottagningsvillkor)², som specifikt nämner offer för kvinnlig könsstympning bland de kategorier av utsatta personer som bör få lämplig hälso- och sjukvård under sina asylförfaranden,
- med beaktande av artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet)³, i vilken kvinnlig könsstympning som en allvarlig form av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld inkluderas som en grund som ska beaktas vid beviljandet av internationellt skydd,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 om avskaffande av kvinnlig könsstympning⁴, som uppmanade till att sätta stopp för kvinnlig könsstympning i hela världen genom förebyggande åtgärder, skyddsåtgärder och lagstiftning,
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2014 om kommissionens meddelande om utrotande av kvinnlig könsstympning⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2018 om nolltolerans mot kvinnlig könsstympning⁶,
- med beaktande av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen, och särskilt sin resolution av den 15 januari 2020⁷,

¹ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

² EUT L 180, 29.6.2013, s. 96.

³ EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁴ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 87.

⁵ EUT C 93, 24.3.2017, s. 142.

⁶ EUT L 463, 21.12.2018, s. 26.

⁷ Antagna texter, P9_TA(2020)0007.

- med beaktande av rådets slutsatser från juni 2014 om att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor och flickor, inbegripet kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 mars 2010 om utrotning av våld mot kvinnor i Europeiska unionen,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 november 2013 om utrotande av kvinnlig könsstympning (COM(2013)0833),
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 6 februari 2013 på Internationella dagen mot kvinnlig könsstympning, i vilket vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och fem kommissionsledamöter bekräftade EU:s åtagande att bekämpa kvinnlig könsstympning i sina yttre förbindelser,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2015–2019, särskilt mål 14 b, där kvinnlig könsstympning uttryckligen nämns, och med hänsyn till den pågående översynen av handlingsplanen och förhandlingarna om förnyelse av denna,
- med beaktande av erfarenheterna från genomförandet av kommissionens strategiska engagemang för jämställdhet 2016–2019 och från vidtagandet av de åtgärder som anges i den handlingsplan som ingår i kommissionens meddelande av den 25 november 2013,
- med beaktande av Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet mål 5.3 om att avskaffa alla skadliga sedvänjor, såsom barnäktenskap, tidiga äktenskap och tvångsäktenskap samt kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av 1994 års internationella konferens om befolkning och utveckling (ICPD) i Kairo och dess handlingsprogram samt resultaten från efterföljande översynskonferenser, särskilt FN:s toppmöte om ICPD25 i Nairobi och dess åtagande om nolltolerans mot kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av handlingsplanen från Peking och resultaten från efterföljande översynskonferenser,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för jämställdhet 2016–2020 (GAP II), i synnerhet dess prioriterade tematiska område B som omfattar en särskild indikator för kvinnlig könsstympning, och med hänsyn till den pågående översynen av dess handlingsplan och förhandlingarna om förnyelse av denna,
- med beaktande av kommissionsordförandens åtagande att anta åtgärder för att bekämpa våld mot kvinnor, vilket fastställts i hennes politiska riktlinjer,
- med beaktande av den nya förväntade EU-strategin för jämställdhet,
- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets (EIGE) rapport från 2013 om kvinnlig könsstympning i Europeiska unionen och Kroatien, samt de två efterföljande rapporterna *Uppskattning av flickor som riskerar kvinnlig könsstympning i Europeiska*

unionen från 2015 om Irland, Portugal och Sverige och från 2018 om Belgien, Grekland, Frankrike, Italien, Cypern och Malta,

- med beaktande av artikel 38 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen) från 2014, i vilken det krävs att kvinnlig könsstympning kriminaliseras av alla stater som är parter i konventionen,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld⁹,
- med beaktande av förklaringen från Europarådets ministerkommitté av den 13 september 2017 om behovet att utöka insatserna för att förebygga och bekämpa kvinnlig könsstympning och tvångsäktenskap i Europa,
- med beaktande av WHO:s riktlinjer för hantering av hälsokomplikationer i samband med kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution av den 5 juli 2018 om utrotande av kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings rapport av den 27 juli 2018 om att utöka de globala insatserna för att avskaffa kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 14 november 2018 om att utöka de globala insatserna för att avskaffa kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av Cotonouavtalet och dess pågående översyn,
- med beaktande av EU:s och FN:s Spotlight-initiativ från september 2017 om att avskaffa alla former av våld mot kvinnor och flickor,
- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Internationellt anses kvinnlig könsstympning vara en grov och systematisk kränkning av de mänskliga rättigheterna, en form av våld mot kvinnor och flickor och ett uttryck för bristande jämställdhet mellan könen som inte har någon anknytning till någon religion eller kultur. Kvinnlig könsstympning erkänns nu som en global fråga som påverkar minst 200 miljoner kvinnor och flickor i 30 länder enligt statistiska rapporter från Unicef, FN:s befolkningsfond (UNFPA) och WHO. Det finns dock bevis för att kvinnlig könsstympning förekommer i över 90 länder på alla kontinenter.

⁸ EUT C 337, 20.9.2018, s. 167.

⁹ Antagna texter, P9_TA(2019)0080.

- B. Om befolkningsutvecklingen fortsätter i nuvarande riktning riskerar 68 miljoner flickor världen över att utsättas för kvinnlig könsstympning fram till 2030, och den årliga ökningen förväntas stiga från uppskattningsvis 4,1 miljoner 2019 till 4,6 miljoner 2030. Dessa siffror baserar sig på UNFPA:s uppgifter från 2018.
- C. Enligt de senaste nationella uppgifter som finns tillgängliga för Europa uppskattas det att omkring 600 000 kvinnor och flickor i Europa lever med livslånga fysiska och psykiska konsekvenser som en följd av kvinnlig könsstympning, och ytterligare 180 000 flickor löper stor risk att utsättas för könsstympning i 13 europeiska länder.
- D. Kvinnlig könsstympning omfattar alla ingrepp som innebär partiellt eller fullständigt avlägsnande av kvinnors externa könsorgan, såsom klitoridektomi, excision, infibulation eller andra skadliga ingrepp, och som avsiktligt ändrar eller orsakar skador på de kvinnliga könsorganen av icke-medicinska skäl, vilket ger upphov till fysiska, sexuella och psykiska hälsokomplikationer som kan leda till döden.
- E. Kvinnlig könsstympning utförs främst på unga flickor mellan spädbarnsålder och 15 års ålder. Dessutom kan en flicka eller kvinna utsättas för kvinnlig könsstympning vid flera tillfällen i sitt liv, till exempel strax innan hon ska gifta sig eller innan hon ska resa utomlands.
- F. Enligt uppgifter från 2018 från FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) har andelen kvinnor och flickor som eventuellt redan utsatts för kvinnlig könsstympning ökat under den senaste tiden. Detta innebär att frågan blir allt viktigare och att antalet personer som berörs eller riskerar att drabbas fortsätter att öka. Enligt UNHCR har över 100 000 asylsökande kvinnor som potentiellt drabbats av kvinnlig könsstympning anlänt till Europa under de senaste fem åren.
- G. Enligt Unicef har framsteg uppnåtts när det gäller risken för flickor att utsättas för kvinnlig könsstympning. Denna risk har sjunkit med en tredjedel jämfört med situationen för 30 år sedan. Med beaktande av alla tillgängliga data, och av det faktum att det är tio år till 2030, är mål nr 5.3 för hållbar utveckling om utrotande av kvinnlig könsstympning långt ifrån uppnått. Det absoluta antalet kvinnor och flickor som berörs verkar i stället öka och torde fortsätta att öka om inte massiva ansträngningar snabbt görs för att förhindra att så sker.
- H. För att påskynda förändringen och uppnå målet att få ett slut på kvinnlig könsstympning i hela världen senast 2030 måste man i brådskande ordning utöka och samordna befintliga insatser för att få slut på denna sedvänja på lokal, nationell, regional och internationell nivå, bygga vidare på dessa insatser och få till stånd fler och mer varaktiga förändringar genom effektiva och övergripande strategier.
- I. Kvinnlig könsstympning är en form av könsrelaterat våld. För att få ett slut på kvinnlig könsstympning är det därför synnerligen viktigt att man tar itu med de bakomliggande orsakerna till bristande jämställdhet på gemenskapsnivå, inbegripet könsstereotyper och skadliga sociala normer.
- J. Kvinnlig könsstympning är ofta omöjlig att särskilja från andra jämställdhetsfrågor och är bara ett av många brott mot kvinnors rättigheter, däribland bristande tillgång till utbildning för flickor, inbegripet omfattande sexualundervisning, brist på sysselsättning

för kvinnor, oförmåga att äga eller arva egendom, tvångsäktenskap eller barnäktenskap, sexuellt och fysiskt våld, brist på god hälso- och sjukvård, inklusive tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

- K. ”Medikalisering” av kvinnlig könsstympning innebär att könsstympningen utförs av vårdpersonal eller på ett sjukhus eller en vårdinrättning. Medikaliseringen av kvinnlig könsstympning är ett farligt försök att legitimera utövandet av kvinnlig könsstympning och att eventuellt till och med dra ekonomisk nytta av ingreppet.
1. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att bidra till att utrota kvinnlig könsstympning världen över, då detta är en form av könsrelaterat våld som får långvariga psykiska och fysiska konsekvenser för kvinnor och flickor, och i vissa fall leder till döden.
 2. Europaparlamentet konstaterar att erkännandet av The Restorers, som var en av finalisterna till Sacharovpriset, är ett viktigt steg i denna riktning och i kampen mot kvinnlig könsstympning. Parlamentet erkänner vidare den viktiga roll som ungdomar spelar när de stärker sin och andras egenmakt genom att bli förebilder i sina egna samhällen.
 3. Europaparlamentet betonar att det främsta målet med alla åtgärder som rör kvinnlig könsstympning måste vara att förebygga den genom en hållbar samhällsförändring och genom att stärka samhällenas egenmakt, särskilt för kvinnor och flickor inom dem, genom tillhandahållande av utbildning och information och genom att skapa förutsättningar för kvinnors och flickors ekonomiska egenmakt. Parlamentet understryker att skyddet och eftervården av kvinnor och flickor som överlevt kvinnlig könsstympning måste vara en prioritering som ska förverkligas genom att tillhandahålla adekvat skydd och information samt tillgång till professionell och adekvat fysisk, psykologisk, medicinsk och sexologisk vård och stöd till dem som överlevt denna sedvänja, med hjälp av ökade investeringar.
 4. Europaparlamentet understryker att mäns och pojkars deltagande i processen med att omforma relationerna mellan könen och förändra beteenden samt att stödja kvinnors och flickors ökade egenmakt är lika viktigt för att utrota denna skadliga sedvänja. Parlamentet betonar dessutom vikten av att involvera samhällsledare för att stoppa kvinnlig könsstympning, särskilt traditionella och religiösa ledare samt traditionella omskärare, som ofta har inflytelserika roller i sina samhällen.
 5. Europaparlamentet betonar att kvinnlig könsstympning måste angripas med hjälp av en övergripande och intersektionell strategi, som tar itu med de bakomliggande orsakerna till den bristande jämställdhet som ligger till grund för alla former av könsrelaterat våld mot alla kvinnor och flickor, inbegripet kränkningar av deras mänskliga rättigheter, fysiska integritet och sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter, och i synnerhet kopplar samman kvinnlig könsstympning med andra skadliga sedvänjor, såsom tidiga äktenskap och tvångsäktenskap, bröststrykning, hymenoplasti (rekonstruktion av mödomshinnan) och oskuldstester.
 6. Europaparlamentet är bekymrat över ”medikaliseringen” av kvinnlig könsstympning, ett fenomen som blivit allt vanligare i vissa länder – även länder där kvinnlig könsstympning är olagligt – och det ökande deltagandet av yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården i denna sedvänja. Parlamentet understryker att detta är ett

oacceptabelt sätt att ta itu med de bakomliggande orsakerna till kvinnlig könsstympning, såsom redan har fastställts av FN och WHO. Parlamentet uppmanar de berörda länderna att uttryckligen förbjuda medikaliseringen av kvinnlig könsstympning och samtidigt öka vårdpersonalens medvetenhet om detta problem genom att tillhandahålla information och utbildning samt adekvat tillsyn och kontroll av efterlevnaden.

7. Europaparlamentet understryker att enligt artikel 38 i Istanbulkonventionen ska medlemsstaterna säkerställa att kvinnlig könsstympning är straffbelagd, liksom att mana, tvinga eller förmå en flicka att genomgå den, samt att konventionen inte bara skyddar flickor och kvinnor som riskerar att utsättas för kvinnlig könsstympning utan också flickor och kvinnor som lider av livslånga hälsoproblem på grund av denna sedvänja. Parlamentet ser positivt på att straffrätten i samtliga medlemsstater skyddar flickor och kvinnor mot kvinnlig könsstympning, men är mycket oroat över dess uppenbara brist på verkan, då endast en handfull mål gått till domstol i EU.
8. Europaparlamentet noterar att det i många EU-länder också är möjligt att väcka åtal mot kvinnlig könsstympning utomlands, i enlighet med principen om extraterritorialitet, som därmed också förbjuder att barn tas till tredjeländer för att genomgå kvinnlig könsstympning. Kriminalisering måste kombineras med åtal och utredningar. Parlamentet betonar att barnets bästa alltid måste komma i främsta rummet och att processen med att åtala och döma de familjemedlemmar som utför kvinnlig könsstympning måste säkerställa att utsatta flickor och barn inte löper ytterligare risker till följd av detta.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att EU:s framtida budget, både internt och externt, fortsätter att stödja ett varaktigt samhällsengagemang för projekt och program, genom adekvat finansiering som tar hänsyn till hur den operativa verkligheten ser ut för samhällsbaserade organisationer och organisationer och initiativ som drivs av överlevare och ungdomar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att säkerställa flexibilitet, tillgänglighet och hållbarhet i finansieringen på grundval av strukturellt finansiellt stöd på längre sikt inom budgetdiskussionerna om nästa fleråriga budgetram.
10. Europaparlamentet välkomnar det arbete som redan har utförts genom programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att den framtida EU-budgeten beaktar behovet av ökad flexibilitet och synergier mellan interna och externa finansieringsprogram, i syfte att främja budgetar som tar hänsyn till frågans komplexitet, samt mer omfattande transnationella och gränsöverskridande insatser för att utrota kvinnlig könsstympning i hela världen.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina kontakter med europeiska och nationella nätverk av yrkesverksamma, bland annat inom hälso- och sjukvård, social omsorg, brottsbekämpning och det civila samhället, och att säkerställa att EU-medel går till projekt som syftar till fortbildning och informationskampanjer för yrkesverksamma om hur de effektivt förebygger, upptäcker och reagerar på fall av kvinnlig könsstympning och våld mot kvinnor och flickor.

12. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att säkerställa att alla medlemsstater införlivar direktivet om brottsoffers rättigheter i sin nationella lagstiftning och genomför det fullt ut, för att säkerställa att de som har överlevt kvinnlig könsstympning kan få tillgång till konfidentiella specialiserade stödtjänster, inbegripet traumastöd och traumarådgivning samt, i nödsituationer, tillfälligt skydd i EU.
13. Europaparlamentet framhåller att tillgång till specialiserad hälso- och sjukvård, inklusive psykologisk vård, för kvinnliga asylsökande och flyktingar som har överlevt kvinnlig könsstympning måste betraktas som en prioritering på både EU- och medlemsstatsnivå, mot bakgrund av de senaste uppgifterna från UNHCR.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att inom ramen för reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) säkerställa att högsta internationella normer för skyddsgrund, mottagningsvillkor och processuella rättigheter tillämpas enhetligt i hela EU, vilket underlättar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt när det gäller sårbara kvinnliga asylsökande som utsatts för eller riskerar att utsättas för kvinnlig könsstympning och andra former av könsrelaterat våld.
15. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen, med tanke på att alltför många kvinnor och flickor utsätts för kvinnlig könsstympning, att inleda en översyn av meddelandet från 2013 om utrotande av kvinnlig könsstympning, för att säkerställa att insatserna mot kvinnlig könsstympning utökas världen över, och att man arbetar för att ta itu med skillnaderna i lagar, politik och tillhandahållande av tjänster mellan medlemsstaterna, så att kvinnor och flickor som utsatts för eller riskerar att utsättas för kvinnlig könsstympning kan få tillgång till lika behandling i hela EU.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att den kommande jämställdhetsstrategin innehåller åtgärder för att utrota kvinnlig könsstympning och erbjuda överlevare vård, att den innehåller inkluderande språk, starka åtaganden och tydliga indikatorer inom alla EU:s behörighetsområden, samt regelbunden rapportering och en stark övervakningsmekanism, så att den garanterar ansvarsskyldighet för alla EU-institutioner och medlemsstater.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att utöka samarbetet med tredjeländer för att uppmuntra dem att anta nationella lagar som förbjuder kvinnlig könsstympning, stödja de brottsbekämpande myndigheterna med att säkerställa genomförandet av dessa lagar och prioritera frågan om kvinnlig könsstympning och andra sedvänjor som är skadliga för kvinnor och flickor i sin externa människorättspolitik, särskilt i sina bilaterala och multilaterala människorättsdialoger och andra former av diplomatiska kontakter. Parlamentet betonar att EU kan hjälpa till att utrota kvinnlig könsstympning runtom i världen genom att etablera och uppmuntra bästa praxis här i EU.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att den kommande tredje handlingsplanen för jämställdhet fortsätter att ha med utrotande av kvinnlig könsstympning och tillhandahållande av vård för överlevare bland sina nyckelåtgärder, som ett led i kampen mot alla former av våld mot kvinnor och flickor, genom konkreta och spårbara indikatorer.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, inbegripet utrikestjänsten, att säkerställa att utrotande av kvinnlig könsstympning och tillhandahållande av vård för överlevare fortsätter att ingå i målen i EU:s kommande nya handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati.
20. Europaparlamentet uppmanar på nytt rådet att snarast slutföra EU:s ratificering och fulla genomförande av Istanbulkonventionen, och att försöka få alla medlemsstater att ratificera den. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att konventionen integreras fullt ut i EU:s rättsliga och politiska ram för att säkerställa att kvinnlig könsstympning förebyggs, kvinnor får skydd och förövare åtalas samt att adekvata tjänster tillhandhålls av alla fördragsslutande stater.
21. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen och medlemsstaterna att integrera förebyggandet av kvinnlig könsstympning i alla sektorer, särskilt inom hälso- och sjukvård, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, socialt arbete, asyl, utbildning, inbegripet sexualundervisning, sysselsättning, brottsbekämpning, rättsväsende, skydd av barn, medier, teknik och kommunikation. Parlamentet efterlyser inrättandet av flerpartsplattformar mellan de olika sektorerna för att bättre samordna detta samarbete.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar och dess aktiva främjande av utrotandet av kvinnlig könsstympning genom interna diskussioner med det civila samhället och den externa politiken genom dialoger med partnerländer samt dess åtagande att göra en årlig utvärdering av EU:s kamp mot kvinnlig könsstympning.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att det finns lämpliga och strukturerade mekanismer på plats för att skapa en meningsfull kontakt med företrädare för samhällen där det förekommer kvinnlig könsstympning och kvinnoorganisationer på gräsrotsnivå, inbegripet organisationer som drivs av överlevare, inom politiken och beslutsfattandet.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, genom att inkludera människorättsklausuler, säkerställa att EU:s samarbets- och handelsavtal med tredjeländer förhandlas fram och ses över i linje med deras efterlevnad av internationella människorättsnormer, inbegripet utrotande av kvinnlig könsstympning, som är en systematisk människorättskränkning och en form av våld som hindrar kvinnor och flickor från att utvecklas fullt ut.
25. Europaparlamentet ser positivt på den uppdaterade metoden i rapporten ”Uppskattning av flickor i riskzonen för kvinnlig könsstympning i Europeiska unionen: steg för steg- vägledning (andra utgåvan)”, som offentliggjordes av EIGE och som syftar till att samla mer korrekta och robusta uppgifter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppdatera de relevanta uppgifterna och ta itu med bristen på tillförlitlig och jämförbar statistik på EU-nivå om förekomsten av kvinnlig könsstympning och olika typer av den, och att involvera akademiker, liksom grupper som utövar denna sedvänja och överlevare i processen med datainsamling och forskning, genom en samhällsbaserad och deltagarbaserad strategi. Parlamentet uppmanar eftertryckligen organisationer, regeringar och EU:s institutioner att samarbeta för att tillhandahålla mer korrekt kvalitativ och kvantitativ information om kvinnlig

könsstympling och göra den tillgänglig för den breda allmänheten. Parlamentet uppmuntrar dessutom till utbyte av bästa praxis och samarbete mellan berörda myndigheter (polis och åklagare), inbegripet internationella varningar.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att investera mer hållbara medel i forskning om kvinnlig könsstympling, eftersom en ingående kvalitativ och kvantitativ forskning är det enda sättet att främja en bättre förståelse av företeelsen och se till att den får en skraddarsydd och ändamålsenlig inriktning.
27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.